

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **Mgr. H. K.**, zastoupená Mgr. Filipem Němcem, advokátem se sídlem Opletalova 1535/4, Praha 1, proti žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**, se sídlem Štěpánská 619/28, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 6. 2019, č. j. 8 A 14/2019 - 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 5. 5. 2021 obdržel Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalobkyně (stěžovatelky) proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 6. 2019, č. j. 8 A 14/2019 - 18, jímž byla odmítnuta její žaloba, kterou se domáhala určení, že úředními záznamy žalovaného o neúčinnosti podání ze dne 11. 12. 2018, č. j. 8932344/18/2002-51521-108312 a č. j. 8935524/18/2002-51521-108312, došlo k nezákonnému zásahu do jejích práv. Současně žádala, aby soud uložil žalovanému pokračovat v odvolacím řízení proti odvoláním napadenému rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2018, č. j. 2432164/18/2002-51521-108312.

[2] Žaloba byla podána advokátem Mgr. Filipem Němcem, který však nedoložil plnou moc k zastupování stěžovatelky, a to ani po výzvě soudu. Městský soud v Praze proto žalobu výrokem I. napadeného usnesení odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., výrokem II. městský soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, a výrokem III. rozhodl o tom, že žalobkyni se vrací zaplacený soudní poplatek 3000 Kč.

[3] Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve otázkou, zda jsou v dané věci splněny veškeré podmínky pro vydání meritorního rozhodnutí, a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[4] Ze spisu městského soudu vyplývá, že s ohledem na nedostatek žaloby spočívající v nedoložení zastoupení označil v napadeném usnesení městský soud jako účastníka řízení stěžovatelku bez zastoupení a usnesení doručoval stěžovatelce do vlastních rukou na adresu uvedenou v žalobě, přičemž písemnost byla dne 20. 6. 2019 uložena a připravena k vyzvednutí, neboť adresáta se nepodařilo zastihnout, dne 2. 7. 2019 ji doručovatel zaslal zpět soudu, neboť ji nebylo možné vhodit do schránky, a soud dne 7. 8. 2019 vyvěsil sdělení o možnosti si doručenou zásilku vyzvednout. Z uvedeného vyplývá, že dle § 49 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. bylo usnesení stěžovatelce doručeno posledním dnem doby pro uložení zásilky, resp. první následující pracovní den, tedy v pondělí 1. 7. 2019.

[5] Městský soud následně vydal usnesení, jímž opravil výrok III. napadeného usnesení tak, že se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2000 Kč, neboť v původním usnesení došlo ke zjevné vadě v psaní, jelikož původně vrácená částka 3000 Kč neodpovídala zaplacenému soudnímu poplatku. Ačkoliv má Nejvyšší správní soud pochybnosti o právní moci tohoto opravného usnesení, neboť ve spise městského soudu chybí jakýkoli doklad o jeho doručení stěžovatelce a je v něm obsaženo pouze sdělení pro vyvěšení na úřední desce soudu podle § 49 odst. 4 o. s. ř., nemá dle názoru Nejvyššího správního soudu vydání opravného usnesení, ani způsob jeho doručování vliv na běh lhůty pro podání kasační stížnosti.

[6] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání této lhůty nelze prominout. K tomu je však „na místě poukázat na restriktivní výklad daného ustanovení spočívající v tom, že „*že lhůta pro podání kasační stížnosti podle § 106 odst. 2 s. ř. s. znovu běží od doručení opravného usnesení pouze ve vztahu k výroku, který byl tímto usnesením opraven, případně ve vztahu k výroku, jenž je na opraveném výroku závislý*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu z 21. 2. 2007, č. 4 Ans 3/2006-123, č. 1177/2007 Sb. NSS). (...) Podle Nejvyššího správního soudu z logiky věci plyne, že „*nová*“ lhůta běží pouze ve vztahu k provedené opravě, tj. tomu, co bylo opravným usnesením skutečně změněno“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2021, č. j. 8 Ads 128/2020 – 30).

[7] Z kasační stížnosti přitom vyplývá, že byt' stěžovatelka navrhuje, aby zdejší soud usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 6. 2019, č. j. 8 A 14/2019 – 18, zrušil jako celek, její argumentace nesměruje vůči výroku o vrácení soudního poplatku, tím méně pak proti jeho opravě. Kasační stížnost se zabývá výhradně důvody odmítnutí žaloby. K samotnému obsahu kasační stížnosti lze dále dodat, že stěžovatelka se mýlí, jestliže mimo jiné uvádí, „*že soud zaslal napadené usnesení právnímu zástupci stěžovatelky teprve po dvou letech poté, co se, nesouvisející okolností, právní zástupce o postupu soudu dozvěděl z elektronické nástěnky řízení. Tím soud implicitně uznal, že stěžovatelka byla zastoupena, neboť v opačném případě by usnesení doručil právnímu zástupci, jako faktickému podateli*“.

[8] Městský soud nepochybil, jestliže doručoval stěžovatelce jako žalobkyni, nikoliv Mgr. Filipu Němcovi, „*neboť zástupce v procesním úkonu jasně deklaroval, že jej nečiní vlastním jménem a na vlastní účet, nýbrž že jej činí jménem jiné osoby (navrhovatele) a na její účet. Důsledkem neprokázání zastoupení nemůže být přičtení podání osobě, která jej sice fakticky učinila, ovšem nikoliv svým jménem a na svůj účet. Taková situace má být správně vyhodnocena tak, že nebyl odstraněn nedostatek podmínky řízení spočívající v průkazu zastoupení navrhovatele (usnesení NSS Vol 65/2017-24)*“ (viz Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 365). Z uvedeného vyplývá, že v takovém řízení je třeba jako s účastníkem řízení jednat se zastoupenou osobou, jejímž jménem a na jejíž účet byly úkony činěny. Vůči ní je tedy třeba řízení ukončit odmítnutím žaloby dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a jí samotné je třeba předmětné rozhodnutí doručovat. Uplynutím úložní doby tedy bylo stěžovatelce doručeno a od této chvíle počala běžet lhůta pro podání kasační stížnosti.

[9] Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení napadeného usnesení stěžovatelce, tedy pondělí 1. 7. 2019. Poslední den lhůty tak připadl na pondělí 15. 7. 2019 a tímto dnem lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost stěžovatelka podala prostřednictvím svého zástupce datovou schránkou u Nejvyššího správního soudu až dne 5. 5. 2021 a tato kasační stížnost je tak podána opožděně.

pokračování

[10] Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítnout.

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 3. června 2021

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu